

Kielikoulutuspolitiikan kansainvälinen konferenssi kokosi yhteen toimijoita eri puolilta maailmaa

Taina Saarinen

Kielikoulutuspolitiikan tutkijat ja toimijat ympäri maailmaa kokoontuivat kesäkuussa Jyväskylässä kansainväliseen konferenssiin *Who Needs Languages? Micro and macro perspectives into language education policies*, joka oli samalla Soveltavan kielentutkimuksen 28. kesäkoulu.

Konferenssissa tarkasteltiin kielikoulutuspolitiikkaa monista näkökulmista. Esityksissä ja työryhmissä kävi konkreettisesti ilmi, että kielikoulutuspolitiikka ei ole vain poliittisen ylätasoinen, kuten ministeriöiden ja hallitusten asia. Sitä tehdään myös niin sanotuissa mikrotilanteissa: esimerkiksi yksittäisten viranomaisten päätöksentekotilanteissa, perheissä, kouluissa ja opettajankoulutuksessa. Myös kutsuesitelmöijät oli kutsuttu tätä näkökulmaa ajatellen.

Clara Keating (Centro de Estudos Socias, Coimbra, Portugali) otti lähtökohdakseen kielikoulutuspolitiikan mikronäkökulman erityisesti maahanmuuttajien näkökulmasta, ja vertasi koulutustilanteita väli- ja makrotason politiikkoihin. Keatingin näkökulmasta historia (sekä yksittäisten toimijoiden että rakenteiden) on keskeistä, kun yritämme ymmärtää kielikoulutuksen politiikkaa ja käytänteitä.

Waldemar Martyniuk (European Centre for Modern Languages, Graz, Itävalta) puolestaan edusti poliittisen ylätasoinen näkökulmaa puhuessaan ylikansallisesta (erityisesti eurooppalaisesta) kielikoulutuspolitiikasta. Martinyukin mukaan eurooppalaisessa kielikoulutuspolitiikassa kieliä ei enää ymmärretä ensisijaisesti ”vieraina kielinä”, oppiaineina peruskoulutuksessa. Painopiste on siirtynyt ajatukseen ”koulutuksen kielistä” eli koulutuksen vaatiman kielikompetenssin näkökulmaan. Martinyukin kielikoulutuspolitiisiin linjanvetoihin voi tutustua tarkemmin Elisa Miettisen tekemässä haastattelussa tässä numerossa.

Joseph Lo Bianco (University of Melbourne, Australia) kytki kielikoulutuspolitiikan eri tasoja yhteen kokonaisvaltaisessa tarkastelussaan, jossa hän pyrki eri politiikkatasojen käsittelyn lisäksi antamaan opettajille ja tutkijoille argumentteja osallistua kielikoulutuspoliittiseen keskusteluun. Lo Bianco päätti esityksensä ennakoimalla, että tulevaisuudessa kielikoulutuspolitiikka tulee olemaan julkisempaa ja osallistamaan monenlaisia toimijoita. Yleisökysymyksessä tämä lähtökohta sai kuvaavan nimen: *Open source language education planning* eli avoimen lähdekoodin kielikoulutus suunnittelu.

Pääesitelmöitsijöiden lisäksi konferenssissa oli seitsemän kutsuttua työpajaa, joissa vetäjä ja yleisö tarkastelivat yhdessä tutkimus- ja käytäntölähtöisesti erilaisia makro- ja mikrotason kielikoulutuspoliittisia

tilanteita. Kahden, erityisesti opettajille suunnatun työpajan antia esitellään Elisa Miettisen tämän numeron artikkelissa ”Minä ja sinä kielikoulutuspoliittisina vaikuttajina”. Teija Kyllösen ja Taina Saarisen artikkelissa ”Kielikoulutuspolitiikkaa kunnissa” tarkastellaan lisäksi yhden työpajan taustatutkimusta.

Yksittäisissä esitelmissä nousivat erityisesti kaksi- ja monikielisyys kielikoulutuksen haasteena, vähemmistöjen kielikoulutus, sekä korkeakoulutuksen kansainvälistymisen kielikoulutukselle tuomat haasteet. Lisätietoja konferenssista (mm. pdf-muodossa oleva abstraktikirja) löytyy konferenssin kotisivuilta <http://www.jyu.fi/whoneedslanguages>. Saman osoitteen kautta löytyy videolinkki kaikkiin kutsuesitelmiin sekä konferenssin aikana ylläpidetty blogi. Tervetuloa tutustumaan konferenssin antiin.

Konferenssiartikkelien lisäksi tästä numerosta löytyy opetusneuvos Anna-Kaisa Mustaparran haastattelu, jossa hän kommentoi muun muassa kesäkuun alussa julkaistua Perusopetus 2020 -esitystä. Niina Kuutti käsittelee artikkelissaan varhennettua kielenopetusta kielisuihkutuksen näkökulmasta.

Tämän syksyn aikana julkaisemme viisi numeroa, joista osassa on erityinen tema. Syksyn teemoihin ja artikkelien ja kommenttien jätön aikatauluihin voi tutustua lehden syksyn mediakortissa. Tervetuloa tarjoamaan teemoihin liittyviä artikkeleja!